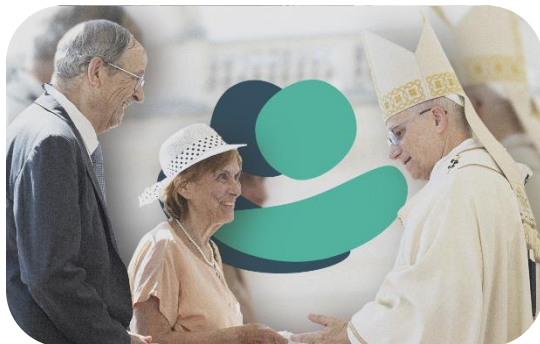

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอที่ 14 โอกาสวันปฐมาตายายและผู้สูงอายุโลก ครั้งที่ 6 "เราจะไม่ลืมน้ำเลย" (อสย. 49:15)

พี่น้องชายหญิงที่รักทั้งหลาย

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาผ่านทางประกาศกอิสยาห์ว่า พระองค์จะไม่ทรงลืมน้ำเลย พระองค์ทรงยืนยันกับเราว่า พระองค์ทรงสลักใบหน้าของเราไว้บนฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์ (เทียบ อสย. 49:16) และความรักของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่มากกว่าความรักของมารดาที่มีต่อบุตรของตน (เทียบ อสย. 49:15) ประกาศกทำให้เราได้เห็นภาพของการสนทนาอันสนิทสนมและลึกซึ้ง ซึ่งพระเจ้าทรงตรัสด้วยความคุ้นเคยกับแต่ละบุคคล เป็นการเฉพาะ และกับประชากรทั้งหมดโดยรวม

แม้ในวันนี้ เรายังสามารถอ่านพระวาจาที่โดยหมายถึงเราแต่ละคนได้ และทุกคนสามารถได้ยินพระวาจาที่ว่า "เราจะไม่ลืมน้ำเลย" ตรัสโดยตรงถึงพวกเขา พระวาจาเหล่านี้เปี่ยมด้วยความบรรเทาใจและความหวังสำหรับเรา พระวาจาที่คือคำตอบต่อความรู้สึกเป็นทุกข์ทรมานที่รบกวนจิตใจที่ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมน้ำแล้ว" (อสย. 49:14) บ่อยครั้งเพียงใดในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหนังสือเพลงสดุดี ที่บทภาวนาพร่ำพรมมาจากความสิ้นหวังของผู้ที่รู้สึกว่าชีวิตของตนไม่มีใครสนใจและกำลังถูกทอดทิ้ง! ความรู้สึกเจ็บปวดจากการถูกลืมนี้ เป็นสิ่งที่หลายคนต้องเผชิญอย่างน่าเสียดาย และในจำนวนนั้นมีผู้สูงอายุอยู่ไม่น้อยเลย

ความรักของพระเจ้า ซึ่งไม่เคยลืมน้ำเลยนั้น เสนอองค์เป็นกิจการแห่งความยุติธรรมและเป็นคำตอบต่อความไร้ตัวตน ซึ่งในหลาย ๆ ครั้งชีวิตมนุษย์ต้องสูญหายไปในเรื่องนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชีวิตของผู้สูงอายุหลายคนดูเหมือนจะถูกปกคลุมด้วยม่านที่ทำให้ใบหน้าของพวกเขาพร่าเลือนและจมหายไปในความลืมน้ำเลย นี่คือนั่นสิ่งที่เกิดขึ้นในบ้านที่ความโดดเดี่ยวครอบงำ และในสถานดูแลเหล่านั้นที่ความโดดเด่นเฉพาะตัวของแต่ละคนเสี่ยงต่อการถูกลดคุณค่าให้เหลือเพียงแค่หมายเลขเตียงหรืออาการเจ็บป่วย

การฉลองวันปฐมาตยาและผู้สูงอายุโลก เป็นโอกาสที่จะค้นพบอีกครั้งว่า พระศาสนจักรได้รับเรียกให้เป็นมารดาของทุกคน และในทุกช่วงอายุ เราสามารถตระหนักได้ว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า ขอให้วันนี้เป็นแรงบันดาลใจสำหรับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มสาว ในการฟื้นฟูธรรมเนียมปฏิบัติอันงดงามของการไปเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุ สมาชิกผู้สูงอายุในครอบครัว และแม้กระทั่งผู้ที่ไม่มีใครไปเยี่ยมเยียนเลย จงนำความใกล้ชิดและความรัก ความเอาใจใส่ของพระสันตะปาปาไปมอบให้พวกเขา ผ่านทางสารฉบับนี้และทางความประทับใจของท่าน จงทำให้มั่นใจว่าพระเจ้าของประกาศที่ว่า "แต่เราจะไม่ลืมเจ้าเลย" นั้น ปรากฏเป็นจริงในรูปแบบของการพบปะอันอ่อนโยนและเปี่ยมด้วยความรัก

ในยุคสมัยที่ให้ความสำคัญกับความรวดเร็วและความแตกแยก มนุษย์ยังคงปรารถนาที่จะได้รับการดูแลและการยอมรับจากจิตใจที่เอาใจใส่ ถ้อยคำที่เมตตา และมีมือที่สามารถมอบความอ่อนโยน วัฒนธรรมดิจิทัลช่วยเพิ่มพูนการเชื่อมต่อและเสนอโอกาสใหม่ ๆ สำหรับการปฏิสัมพันธ์ ทว่า หัวใจของมนุษย์ยังคงมีความต้องการอันไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้สำหรับความใกล้ชิดที่แท้จริง" (สมณสาส์นเวียน, Magnifica Humanitas, 239)

พระศาสนจักรเข้าใจถึงความทุกข์ทรมานของสมาชิกผู้สูงอายุของพระองค์ พระองค์ทรงทราบดีว่าบ่อยครั้งผู้สูงอายุถูกมองผ่านมุมมองของภาพจำเดิม ๆ และถูกพิจารณาว่าเป็นภาระ พระองค์ทรงตระหนักดีว่าเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นแต่ผลกำไรทำให้ความผูกพันในครอบครัวอ่อนแอลง พระองค์ทรงทราบว่าผู้สูงอายุหลายคนถูกทิ้งไว้เบื้องหลังโดยบุตรหลานที่ถูกบังคับให้ต้องอพยพย้ายถิ่นฐาน หรือในบางกรณี ต้องไปสู้รบในสงคราม ด้วยเหตุผลแต่ละประการเหล่านี้ พระองค์จึงทรงประกาศพระสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความยินดีว่า "เราจะไม่ลืมเจ้าเลย!"

เป็นความยินดีในทุกช่วงอายุ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราไม่ใช่วัยหนุ่มสาวอีกต่อไป ที่จะค้นพบสิ่งที่สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอลที่ 1 ได้ตรัสไว้ว่า เราเป็นผู้รับ "ความรักอันไม่มีวันดับสูญจากส่วนของพระเจ้า เราทราบดีว่า พระองค์ทรงเปิดพระเนตรมองดูเราเสมอ แม้ในยามที่ดูเหมือนจะมีมืดมิด พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเรา และยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงเป็นมารดาของเราด้วย" (บทภาวนาทูตสวรรค์แจ้งข่าว, 10 กันยายน 1978) แม้ว่าการคิดเช่นนี้อาจไม่ได้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่ความจริงก็คือ แม้ในวัยชราเราก็ไม่ได้หยุดการเป็นบุตรชายและบุตรสาว ดังนั้น คำเชิญชวนให้กลับสู่อ้อมพระหัตถ์ของพระเจ้า—ผู้ซึ่งความรักของพระองค์เป็นทั้งแบบบิดาและมารดา—ยังคงมีคุณค่าในทุกช่วงอายุ

สำหรับหลาย ๆ คน การค้นพบความอ่อนโยนของพระเจ้าเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินชีวิตของพวกเขา บางครั้งเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายของชีวิตด้วยซ้ำ แท้จริงแล้ว แตกต่างจากในอดีต ปัจจุบันเป็นเรื่องปกติมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่จะก้าวเข้าสู่วัยชราโดยที่ยังไม่มีประสบการณ์ของความเชื่อที่แท้จริง ในกรณีเช่นนี้ วัยชรา—ซึ่งเริ่มต้นด้วยคำถามต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความเร่งด่วนมากขึ้นในช่วงวัยนี้ของชีวิต—สามารถกลายเป็นเวลาที่เหมาะสมในการเริ่มต้นหรือรื้อฟื้นชีวิตฝ่ายจิต บนการเดินทางครั้งนี้ เราสามารถรับรู้ได้ว่าพระเจ้า ดังที่นักบุญออกัสตินได้กล่าวไว้ ทรง "เป็นมารดาเพราะพระองค์ทรงทะนุถนอม เพราะพระองค์ทรงเลี้ยงดู เพราะพระองค์ทรงพยาบาล เพราะพระองค์ทรงคุ้มครอง" (บทอธิบายเพลงสดุดีที่ 27, II, 18) มันเป็นความตระหนักที่ช่วยให้เราไม่รู้สึกรับอภัยต่อความเปราะบางที่ปรากฏขึ้น และช่วยให้เข้าใจด้วยว่าเราจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันเสมอ และต้องการความเอาใจใส่และการดูแล ต่อพระเจ้าผู้ทรงเสด็จมาสถิตใกล้เรา และผู้ซึ่งเราเรียนรู้ที่จะจดจำพระองค์ในความอ่อนโยนของพระองค์ บัดนี้เราสามารถหันไปพึ่งพระองค์ด้วยความไว้วางใจของบุตรในบทภาวนา ไม่มีคำว่าสายเกินไปที่จะเริ่มต้นหันไปหาพระองค์ มันสามารถเป็นของขวัญอันยิ่งใหญ่สำหรับทุกคน

ท่านผู้สูงอายุชายหญิงที่รักทั้งหลาย สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสได้ตรัสถึงพวกท่านว่าเป็น "ประชากรใหม่" (การสอนคำสอน, 23 กุมภาพันธ์ 2022) เนื่องจากจำนวนของผู้สูงอายุไม่เคยมีมากขนาดนี้มาก่อน ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ดังนั้น จึงมีความสำคัญมากกว่าที่เคยในการไตร่ตรองร่วมกับพวกท่าน ซึ่งเป็น "ประชากรใหม่" นี้ เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นกระแสเรียกของเรา เมื่อความเปราะบาง—ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมทางของมนุษย์ ตั้งแต่เกิด—ดูเหมือนจะเข้ามาครอบงำ พ่ออยากจะทำกับพวกท่านว่า: อย่ากลัวความเปราะบางเลย! เป็นความอ่อนแอที่เก็บชอนศกยภาพใหม่ไว้ภายใน ซึ่งช่วยส่องสว่างให้แก่ช่วงวัยอื่น ๆ ของชีวิตด้วย แท้จริงแล้ว เมื่อ "เรายอมรับความเปราะบางของเรา ใจของเราจะเปิดออกเพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน และเพื่อวอนขอพระเจ้าผู้ซึ่งสามารถประทานสิ่งที่ไม่มีอำนาจมนุษย์ใดจะรับประกันได้ นั่นคือ การคืนดีกันอย่างลึกซึ้งของจิตใจ และสันติภาพที่แท้จริงพร้อมกับการคืนดีนั้น" (การพบปะกับชุมชนแอลจีเรีย, มหาวิหารแม่พระแห่งแอฟริกา, แอลเจียร์, 13 เมษายน 2026)

นี่คือวิธีที่เราสามารถดำเนินชีวิตในวัยชราของเราในฐานะคริสตชน: คือ "เปราะบาง" แต่ในขณะเดียวกัน ก็ "ได้รับเรียก" แท้จริงแล้ว ชายและหญิงสามารถบังเกิดใหม่ได้ในวัยชรา (เทียบ ยน. 3:4-6) และร้องอุทธานร่วมกับประกาศกได้ว่า: "โดยการกลับมาและหยุดพัก ท่านจะรอดพ้น โดยความสงบและความไว้วางใจ จะเป็นกำลังของท่าน" (อสย. 30:15) พลังนี้สามารถกลายเป็นคำเชิญชวนที่จะไม่หันไปพึ่งพาวิถีแห่งความทะนงตนและอำนาจเพื่อรับประกันการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ แต่ให้หันไปสู่วิถีแห่งการคืนดีและสันติภาพที่แท้จริง ในช่วงเวลานี้ ซึ่งถูกทำร้ายอย่างรุนแรงจากความโหดร้ายของสงครามและความไม่สงบในสังคม หลายคนต่างสงสัยว่า โลกที่ลูกหลานของพวกเขาจะเติบโตขึ้นมาจะเป็นอย่างไร พ่อขอวิงวอนพวกท่าน เพื่อนที่รักทั้งหลาย ให้ร่วมใจกับพ่อในการภาวนาอย่างแรงกล้า เพื่อให้สันติภาพมาสู่มวลมนุษยชาติโดยเร็ว

พี่น้องผู้สูงอายุที่รักทั้งหลาย พ่อขอขอบใจพวกท่านสำหรับการสนับสนุนพ่อในทุก ๆ วันด้วยบทภาวนาของพวกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกท่านสวดสายประคำ พ่อขอตอบแทนความกตัญญูนี้จากกันบั้งของหัวใจ และขอมอบบทภาวนานี้ไว้กับพวกท่าน: ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรื้อฟื้นเราเสมอในความเชื่อ ความหวัง และความรัก — พระผู้ซึ่งไม่เคยลืมเราเลย!

ให้ไว้ ณ วาติกัน วันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 2026

พระสันตะปาปาเลโอที่ 14

(ข้อมูลติดต่อหน่วยงานและลิขสิทธิ์) สมณกระทรวงเพื่อฆราวาส ครอบครัว และชีวิต

ลิขสิทธิ์ © สมณกระทรวงเพื่อการสื่อสาร - สำนักพิมพ์วาติกัน